

MOŻLIWE LEGALNE PRZEZNACZENIE ŚRODKÓW FINANSOWYCH POZOSTAJĄCYCH W POSIADANIU UZDROWISK

POSSIBLE LEGAL PURPOSE OF FUNDS OWNED BY HEALTH RESORTS

Artur Guźlecki

Obecnie nie reprezentuję żadnej instytucji naukowej. Działalność badawczą traktuję jako rodzaj zamięłowania

STRESZCZENIE

Każda instytucja – także polskie uzdrowisko – jeśli się nie rozwija, to upada, cofa się w rozwoju – tak jak człowiek lub każdy inny układ biologiczny, społeczny czy prawny. W gospodarce wolnorynkowej, która jest w Polsce prawnie usankcjonowana po 1989 roku, do rozwoju każdej instytucji potrzebny jest pieniąż. Odpowiedź na pytanie, jak w świetle aktualnie obowiązującego polskiego prawa legalnie jest on wydawany w celu rozwoju układu instytucji prawnych, jakim jest uzdrowisko, będzie przedmiotem rozważań w tym artykule. Celem realizacji zadania zostaną zaprezentowane i analizie poddane te fragmenty współcześnie obowiązujących aktów prawnych zaczerpniętych z Internetowego Systemu Aktów Prawnych, których cytowanie i analiza da odpowiedź na postawione pytanie. W celu odpowiedzi na pytanie zostanie zweryfikowana przez cytowanie aktów prawnych hipoteza badawcza, iż wpływy te są przeznaczone na takie cele jak: utrzymanie gotowości uzdrowiska do świadczenia usług leczniczych, realizację zadań gminy uzdrowskiej, ochronę środowiska naturalnego uzdrowiska. Autor ma nikłe kompetencje ekonomiczne i status prawny badacza, któremu nie jest dostępny wgląd w konkretne kwoty przepływające przez uzdrowisko. Niemniej jednak Autor żywi nadzieję, że wśród Czytelników znajdzie się choć jeden o statusie prawnym pozwalającym na wgląd w konkretne przepływające przez uzdrowisko kwoty finansowe i przeprowadzi analizę opłacalności ich funkcjonowania, aby odpowiedzieć na pytanie, czy prywatyzacja polskich uzdrowisk współcześnie jest dla nich jedyną możliwością przetrwania. Autorowi wypada podsumować, że hipoteza przyjęta w części metodologicznej tego tekstu potwierdziła się w całości.

Słowa kluczowe: uzdrowiska polskie, legalne sposoby wykorzystania środków finansowych.

ABSTRACT

Each institution, including a Polish health resort, if it does not develop, it fails and goes backward as the human being does or any other biological, social or legal system. In free-market economy, which has been legally in force in Poland since 1989, money is needed for each institution to be able to develop well. The answer to the question about how in the light of in-force Polish law, money is spent for the purpose of developing legal institutions to which a health resort belongs, will constitute the subject of the article. In the text the fragments of legal acts taken from the Internet Legal Acts System, which are now in force in Poland will be cited and analyzed to give an answer to the questions posed in the research. A research hypothesis will be verified to answer the question based on citations from legal acts which says the money is earmarked for the following: keeping the readiness of the health resort to provide medicinal services, fulfilling the tasks of the health resort commune, protecting the environment surrounding the health resort. The author has not enough competences in economy and access to specific amounts of money that flow through health resorts. However, the author hopes that among Readers there will be at least one person who is simultaneously a researcher legally empowered to have access to specific amounts of money that flow through the health resort and thus analyze the advisability of inflows and outflows in economic terms, to answer the question if the privatization of Polish health resorts is the only criterion of making health resorts survive nowadays. To sum up it is advisable to include that the hypothesis presented in the methodological part of the text totally proved to be correct.

Keywords: Polish health resorts, legal ways of using funds.

Wstęp

Każda instytucja, w tym zespół instytucji, z których składa się polskie uzdrowisko, jeśli się nie rozwija, to upada, cofa się w rozwoju – tak jak człowiek lub każdy inny układ biologiczny, społeczny czy prawny. Jak zatem rozwijają się uzdrowiska? W gospodarce wolnorynkowej, która jest w Polsce prawnie usankcjonowana po 1989 roku, do rozwoju każdej instytucji potrzebny jest pieniąż. Odpowiedź na pytanie, jak w świetle aktualnie obowiązującego polskiego prawa legalnie on jest wydawany w celu rozwoju układu instytucji prawnych, jakim jest uzdrowisko, będzie przedmiotem rozważań w tym artykule.

Cel

Celem tej pracy będzie odpowiedź na pytanie o to, na co w świetle aktualnie obowiązującego w Polsce prawa uzdrowisko ma prawo zużyć posiadane środki finansowe.

Materiał i metody

Celem realizacji zaprezentowanego wyżej zadania zostaną zaprezentowane i analizie poddane te fragmenty współcześnie obowiązujących aktów prawnych zaczerpniętych z Internetowego Systemu Aktów Prawnych, których cytowanie i analiza da odpowiedź na postawione pytanie.

Weryfikację obowiązywalności aktów prawnych zaczerpniętych z Internetowego Systemu Aktów Prawnych przeprowadzono dnia 20 grudnia 2015 roku.

W badaniu zostanie postawione wyżej wymienione pytanie badawcze i w celu odpowiedzi na nie zostanie zweryfikowana przez cytowanie aktów prawnych hipoteza badawcza, iż wpływy te są przeznaczone na takie cele jak: utrzymanie gotowości uzdrowiska do świadczenia usług leczniczych, realizację zadań gminy uzdrowiskowej, ochronę środowiska naturalnego terenu uzdrowiska.

Wyniki badań

Płatnikiem na rzecz uzdrowisk jest m.in. Skarb Państwa. *Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 9 czerwca 2006 r. w sprawie trybu i terminów ustalania oraz przekazywania dotacji z budżetu Państwa gminie uzdrowiskowej* (Dz.U. z 2006 r. Nr 103, poz. 705) mówi w par. 2 ust. 2, że: „Wpływy z tytułu opłaty, o której mowa w ust. 1 [na realizację zadań własnych gminy uzdrowiskowej – dopisek Autora] przekazywane są we wniosku gminy uzdrowiskowej o dotację na realizację zadań własnych związanych z zachowaniem funkcji leczniczych uzdrowiska” [1].

Najszerzej, co warte jest zdaniem Autora podkreślenia i wynotowania, przeznaczenie środków finansowych w kontekście potrzeb służby zdrowia określa *Ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej* (Dz.U. z 2011 r. Nr 112, poz. 654), która w swym art. 114 mówi, że: „1. Podmiot wykonujący działalność leczniczą może otrzymać środki publiczne z przeznaczeniem na:

- 1) realizację zadań w zakresie realizacji programów polityki zdrowotnej, programów zdrowotnych i promocji zdrowia, w tym na zakup aparatury i sprzętu medycznego oraz wykonanie innych inwestycji koniecznych do wykonania tych zadań;
- 2) remonty;
- 3) inne niż określone w pkt. 1 inwestycje, w tym zakup aparatury i sprzętu medycznego;
- 4) realizację projektów finansowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub niepodlegających zwrotowi środków z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), lub innych niż wymienione środki pochodzących ze źródeł zagranicznych niepodlegających zwrotowi na zasadach określonych w odrębnych przepisach;
- 5) cele określone w odrębnych przepisach oraz umowach międzynarodowych;
- 6) realizację programów wieloletnich;
- 7) pokrycie kosztów kształcenia i podnoszenia kwalifikacji przez osoby wykonujące zawody medyczne.

2. Podmiot wykonujący działalność leczniczą może uzyskać środki publiczne na zadania, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1, w odniesieniu do wydatków inwestycyjnych,
- 2) pkt 2 i 3
 - w zakresie, w jakim realizacja tych zadań służy udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

3. Wysokość środków publicznych, o których mowa w ust. 2, nie może przekroczyć wysokości kosztów koniecznych do realizacji całości zadania” [2].

W tym wspomnianym art. 114 była mowa o Unii Europejskiej. Dlatego powstaje pytanie, w jakim zakresie do realizacji zadań związanych z lecznictwem uzdrowiskowym może nam „dorzucić się” Unia Europejska. *Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 7 grudnia 2009 r. w sprawie udzielania pomocy na inwestycje w zakresie energetyki, infrastruktury telekomunikacyjnej, infrastruktury sfery badawczo-rozwojowej, lecznictwa uzdrowiskowego w ramach regionalnych programów operacyjnych* (Dz.U. z 2009 r. Nr 214, poz. 1661) mówi, w par. 6, że: „w ramach nowej inwestycji mogą być realizowane projekty:

- 1) opuszczony przez Autora,
- 2) opuszczony przez Autora,
- 3) opuszczony przez Autora,
- 4) w zakresie lecznictwa uzdrowiskowego – polegające w szczególności na:
 - a) przebudowie lub rozbudowie zakładów opieki zdrowotnej świadczących usługi w zakresie lecznictwa uzdrowiskowego wraz z zakupem niezbędnego wyposażenia lub
 - b) zakupie urządzeń służących bezpośrednio do świadczenia usług w zakresie lecznictwa uzdrowiskowego” [3].

Reasumując – oddajmy znów głos ustawie „uzdrowiskowej” z 2005 roku. Zatem jak w kontekście postanowień tej ustawy (jej art. 46) gmina uzdrowiskowa może legalnie wykorzystać posiadane środki finansowe?

„Gmina uzdrowiskowa oraz gmina posiadająca status obszaru ochrony uzdrowiskowej, poza zadaniami przewidzianymi przepisami ustawy z dnia 8 marca 1990 o samorządzie gminnym, realizuje zadania własne związane z zachowaniem funkcji leczniczych uzdrowiska, w szczególności w zakresie:

- 1) gospodarki terenami, z uwzględnieniem potrzeb lecznictwa uzdrowiskowego, ochrony złóż naturalnych su-

rowców leczniczych oraz budowy lub innych czynności zabronionych w poszczególnych strefach ochrony uzdrowiskowej;

- 2) ochrony warunków naturalnych uzdrowiska lub obszarów ochrony uzdrowiskowej oraz spełniania wymagań w zakresie dopuszczalnych norm zanieczyszczenia powietrza, natężenia hałasu, odprowadzania ścieków do wód lub ziemi, gospodarki odpadami, emisji pól elektromagnetycznych, o których mowa w odrębnych przepisach;
- 3) tworzenia warunków do funkcjonowania zakładów i urzędzeń lecznictwa uzdrowiskowego oraz rozwoju infrastruktury komunalnej w celu zaspokojenia potrzeb osób przebywających w gminie w celu leczenia uzdrowiskowego;
- 4) tworzenia i ulepszania infrastruktury komunalnej i technicznej przeznaczonej dla uzdrowisk lub obszarów ochrony uzdrowiskowej związanych ze spełnianiem warunków, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 5" [4].

Cóż to za warunki? Art. 34 ust. 1 pkt 5 cytowanej już ustawy „uzdrowiskowej” z 2005 roku mówi: „Posiada infrastrukturę techniczną w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej, w zakresie transportu zbiorowego, a także prowadzi gospodarkę odpadami” [5].

Dyskusja

Autor ma nikłe kompetencje ekonomiczne i status prawny badacza, któremu nie są dostępne konkretne kwoty przepływające przez uzdrowisko. Niemniej jednak Autor żywi nadzieję, że wśród Czytelników znajdzie się choć jeden będący badaczem o statusie prawnym pozwalającym na wgląd w konkretne, przepływające przez uzdrowisko kwoty finansowe i przeprowadzi analizę opłacalności ich funkcjonowania, aby odpowiedzieć na pytanie, czy prywatyzacja polskich uzdrowisk współcześnie jest dla nich jedyną możliwością przetrwania.

Wniosek

Nie wchodząc w tym miejscu w szczegóły prawnych możliwości wykorzystania środków finansowych dostępnych uzdrowiskom, aby tu nie dublować niepotrzebnie części tekstu poświęconego wynikom badań, Autorowi wypada w tym miejscu jedynie podsumować, że hipoteza badawcza przyjęta w metodologicznej części tego tekstu potwierdziła się w całości.

Oświadczenia

Oświadczenie dotyczące konfliktu interesów

Autor deklaruje brak konfliktu interesów.

Źródła finansowania

Autor deklaruje brak źródeł finansowania.

Piśmiennictwo

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 9 czerwca 2006 r. w sprawie trybu i terminów ustalania i przekazywania dotacji z budżetu Państwa gminie uzdrowiskowej. Dz.U. z 2006 r. Nr 103, poz. 705: 1.
2. Ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, Dz.U. z 2011 r. Nr 112, poz. 654: 67–68.
3. Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 7 grudnia 2009 r. w sprawie udzielania pomocy na inwestycje w zakresie energetyki, infrastruktury telekomunikacyjnej, infrastruktury sfery badawczo-rozwojowej, lecznictwa uzdrowiskowego w ramach regionalnych programów operacyjnych. Dz.U. z 2009 r. Nr 214, poz. 1661: 2.
4. Ustawa z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz gminach uzdrowiskowych. Dz.U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1399: 29–30.
5. Ibidem: 18.

Adres do korespondencji:

Artur Guźlecki
ul. Szosa Okrężna 6J/35, 87-100 Toruń
tel.: 519 111 260
e-mail: arturguzlecki2@wp.pl